

MERKEZDEN HABERLER

ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ 1992 YILI ÖDÜLLERİ VERİLDİ

Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Ödül Yönetmeliği hükümleri uyarınca 1992 yılında Bağlı Kuruluş Ödüllerini verme sırası Atatürk Kültür Merkezi'ne gelmiştir. Bu arada "Hizmet Ödülü"nün de Merkezimizce verilmesi kararlaştırılmıştır. 1992 yılında şu dallarda yarışma açılması kabul edilerek jüriler oluşturulmuştur:

1. Hizmet Dalında
2. Araştırma Dalında (Bilim Tarihi, Sosyoloji)
3. Sanat Dalında (Roman)
4. Öğrenci Dalında (Hikâye)

Yarışma için gönderilen eserler jürilerde incelenmiş, gerek bu eserler, gerekse Hizmet Ödülü'ne aday gösterilen kişi ve kuruluşlar üzerine düzenlenen raporlar tartışılarak ödüle lâyık kuruluş ve eserler tespit edilmiştir. Ödüller sahiplerine 18 Kasım 1992 günü saat 10.00'da Türk Dil Kurumu Salonu'nda düzenlenen bir törenle sunulmuştur. Tören programının takdimi Atatürk Kültür Merkezi Sekreteri İmran Baba tarafından yapılmış, kısa bir "Hoşgeldiniz" konuşmasından sonra, T.B.M.M. Başkanı sayın Hüsamettin Cindoruk, Başbakan sayın Süleyman Demirel, Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı sayın Erdal İnönü, Devlet Bakanı Prof. Dr. sayın Tansu Çiller, Devlet Bakanı Prof. Dr. sayın Türkân Akyol, Devlet Bakanı sayın İbrahim Tez, Dışişleri Bakanı sayın Hikmet Çetin, Orman Bakanı sayın Dr. Vefa Tanır, Kültür Bakanı sayın Fikri D. Sağlar ve T.B.M.M. Millî Eğitim Komisyonu Başkanı sayın Nahit Menteşe'nin gönderdikleri, Merkezimize ve ödül sahiplerine başarılar dileyen kutlama telgrafları okunmuştur.

Törenin açılış konuşması Atatürk Kültür Merkezi Başkanı Ord. Prof. Dr. Aydın Sayılı tarafından yapılmıştır. "Hizmet Ödülü"ne lâyık görülen Süleymaniye Kütüphanesi'nin değerlendirildiği, özellikle de kütüphanecilik tarihi bakımından çok önemli ve kapsamlı bu konuşmanın değerlendirme bölümünü aynen veriyoruz:

“Hizmet Ödülü için Türk kültürüne değerli hizmetleriyle ün kazanmış gerçek ve tüzel kişiler arasında bir tanesinin jüri tarafından tercihi gerekiyordu. Oy çokluğuyla, bunlar arasında Süleymaniye Kütüphanesi, hizmet ödülümüze en büyük ölçüde liyakat kazananı olarak değerlendirilmiştir.

“Süleymaniye Kütüphanesi 1557 yılında inşası tamamlanmış olan Süleymaniye Külliyesi içinde Sâni Medreseleri ile Sibyan Mektebi ve müstemilâtını oluşturan binaları işgal etmektedir. Bu müessese 1918 yılından beri bugünkü çehresiyle kütüphane olarak kullanılmaya başlamıştır. Tekke ve zaviyelerin kapatılmasından sonra İstanbul tekke ve zaviyeleri ile camilerinde bulunan yazma eserler ve binaları başka işlerde kullanılmak istenen küçük müstakil kitaplıkların kitapları burada toplanmış, Anadolu'nun muhtelif şehir ve kasabalarında bulunan yazma eserler de zaman zaman buraya gönderilmiş ve Süleymaniye Kütüphanesi bu yoldan geliştirilmiş olduğu gibi, ayrıca, bağış yoluyla buraya intikal eden koleksiyonlar sayesinde de bu müessese giderek zenginleştirilmiştir.

“Bu gün bu kütüphanede yüzbin civarında kitap bulunmakta ve bunların 65000 kadarı yazma eserlerden oluşmaktadır. Bir araştırma ve uzmanlık kütüphanesi olan Süleymaniye Kütüphanesi'nde bir mikrofilm servisi ve bir cilt onarım ve tedavi merkezi de bulunmaktadır. Gerek koleksiyonun zenginliği ve yazmalarının seçkinliği ve gerekse bu iki servis merkezi ile, Süleymaniye Kütüphanesi Türk-İslâm yazma eserlerinin dünya çapında seçkin bir müessesesini oluşturmak durumundadır.

“Ayrıca, Süleymaniye Kütüphanesi dışında İstanbul'un beş büyük yazma kütüphanesi de Süleymaniye Kütüphanesi'ne bağlı olarak hizmet vermektedirler. Bunlar Vefa'daki Âtîf Efendi, Üsküdar'daki Selim Ağa, Divan Yolu'ndaki Köprülü, Nuruosmaniye Camii Avlusu yanındaki Nuruosmaniye ve Lâleli'deki Ragıp Paşa Kütüphaneleridir. Bu beş kütüphane de kendi başlarına dünya çapında önemli yazma koleksiyonlarına sahip önemli merkezlerdir.

“Atatürk ‘Türk kültürünü muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkaracağız’ demiştir. Bu özlü söz veya vecize bizim için olağanüstü değerde bir parola, bir kültür politikası belirleyicisi mahiyetini taşımaktadır. Buradaki muasır medeniyet, veya çağdaş uygarlık, Atatürk'ün kültür ve medeniyet anlayışına göre çağın en üst düzeydeki uygarlığı anlamına gelmektedir. Yine, Atatürk'e göre kültür ile uygarlık arasında büyük bir fark gözetmek gereksizdir. Çünkü, ayrıca, millî kültürümüzün en ön plandaki kesimi

kültür kavramını oluşturan en önemli unsurlar, düşünömsel kültür, yani entellektöel kültür kategorisine girer, bu kategoriye giren unsurlardan teşekköl eder. Yine genel kültürde olduğu gibi, örneğin, millî kültürümüzün en ön plândaki kesimi de, entellektöel kültür kategorisine giren unsurlardan, düşünömsel kültür mahiyetini taşıyan ögelerden oluşur. Atatürk'ün kendi ifadesiyle, kültürün en önemli kesimi 'harâset-i fikriyye'dir; başka bir deyiş ile, bilimden pay alan, mümkün olduğu ölçüde, güvenilir sağlam bilgi ile, yani tefekkürle, düşünömlle, temellendirilebilen kültür kesimidir. Bu kesimdeki ögeler ise düzey farklılığı ve gelişmişlik dereceleri açısından değer yargıları ölçülerine, terazisine, vurulmaya elverişli olan ögelerdir. Böylece, bu kesim, bir milletin, özellikle içinde bulunduğumuz bilgi çağında, bilgilenme çağında, birçok yönleriyle, uluslar arasında ortak olup, toplumların akademik müesseseleriyle araştırma kurumlarının, üniversiteleri ile laboratuvarları ve kütüphanelerinin gelişmişlik düzeyleriyle yakından bağlıdır.

"Çeşitli topluluklar, milletler, kütüphaneleri ile laboratuvarlarında edimselleştirdikleri bilimsel araştırmaları ve bilgilenme süreçleriyle uygarlıkta yeni hamleler yaparlar, millî kültürlerinde gerçekleştirdikleri gelişmeler sayesinde çağın yüksek uygarlık düzeyinin üstüne çıkarlar ve kendileriyle rekabet etmek durumunda olan diğer toplumları da bu bilgilenme sürecindeki yeni gelişmelere ayak uydurmaya mecbur ederler. İşte bu suretle, bu gibi toplumlar, millî kültürlerinde gerçekleştirdikleri sıçrama ve gelişmeler yoluyla, hamleler aracılığı ile uygarlığın yeni yeni aşamalara ulaşmalarında katkılarda bulunurlar.

"Demek ki, bir toplum, Atatürk'ün ifadesiyle, kendi millî kültürünü çağının ileri kültürü düzeyinin üstüne çıkarabildiği oranda, çağının ileri uygarlığının gelişmesine önayak olmak, katkıda bulunmak, durumunda olacaktır. Bu katkılar fen alanlarında ve teknolojiye ilham verici konularda oldukları oranda bunların laboratuvar çalışmalarına ve zengin kütüphanelere dayanması ve fen bilimlerinde yoğun araştırmalar temeli üzerine oturtulmaları zaruridir. Bunun yanında ve bundan hiç de daha az önemli olmamak üzere, bir de millî kültürümüzü kendine özgü ve belgisel yönleriyle tinsel alanda geliştirmek söz konusudur ve böyle bir çalışma türü bizim kendi kültürümüzü özellikle ilgilendirmektedir. Kendi millî kültürümüzü bilimsel yollardan köklü bir şekilde tanımak da kütüphane araştırmaları yoluyla geliştirilebilir. Bu araştırmalar temel kaynaklar üzerinde olduğu ölçüde bu doğrultuda özgün katkılara ulaşılması olasılığı da büyümüş olur. Böylece millî kültürümüzün ögelerinin ve belgisel, yani bize en çok

özgü vasıflarının, belirlenmesi çalışmalarında ve ayrıca, millî kültürümüzün tanıtılması faaliyetinde Süleymaniye Kütüphanesi gibi ilk elden belgeler bakımından çok zengin kütüphanelerin büyük önemi kendiliğinden açık seçik bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

“Bizimle akraba olduklarını söyleyebilmek durumunda olduğumuz Sumerliler dünyaya tarihin en eski yazı örneğini kazandırmak ve armağan etmek yoluyla ve kitap yazma geleneğinin kurucusu olarak günümüzün modern uygarlığının temelinde çok seçkin bir yere sahiptirler. Tarihin en kalburüstü kütüphaneleri içinde en eski olanı da Sumerliler tarafından kurulmuş olan Nippur Kütüphanesi’dir. Tarih sırasıyla, dünyanın bundan sonraki en eski ve en zengin kütüphanesi olarak da Assurbanipal’in Mezopotamya çivi yazılı tablet kütüphanesini zikr edebiliriz. Bu kütüphane Yeni Babil çağına aittir.

“Eskiçağın tarih çapında önemli Bergama ve İskenderiye Kütüphanelerini de bu vesile ile hatırlamak yerinde olur. Bunlardan sonra da sıra Ortaçağ İslâm Dünyası kütüphanelerine geliyor. Onüçüncü asırda İlhanlılar Devleti’nin kurucusu Hulagu ve ünlü astronom Nasîruddîn Tûsî’nin hizmet ve gayretleriyle Türk-İslâm tarihine kazandırılan Meraga Rasathanesi Kütüphanesi de tarih çapında önemli bir kütüphane misalini oluşturur. Bu kütüphanede akli bilimler alanındaki eserlerin ön planda temsil edilmiş olduklarından şüphe olmasa gerektir. Bu itibarla da İslâm Dünyası kütüphaneleri içinde Merâga Rasathanesi Kütüphanesi’ne özel bir önem tanınması gerekir.

“Ortaçağ İslâm Dünyası’nda kütüphane gelişmiş ve yaygınlaşmış bir müessese olarak karşımıza çıkıyor. Gerek ucuz ve elverişli bir yazı aracı olarak kâğıdın geniş ölçüde yaygınlaşması ve gerekse vakıf müessesesinin tutunup gelişmesi sonucunda Ortaçağ İslâm Dünyası’nda bir bilim ve kültür kurumu olarak, kütüphane, İslâm kültürü ile bütünleşmede güçlü çökmemiş, tersine bu dinî kültürden güç alarak önemli gelişmeler göstermiştir. Ekleyim, bu alanda da Türklerin önemli katkılarda bulunduğunu ve kütüphane kurucuları içinde erken tarihlerden itibaren bu katkıları ile karşılaştığını görüyoruz.

“Örneğin ünlü Türk devlet adamı ve kumandan Feth ibn Hakan ibn Gartuç (ölümü 861) ve damadı, Tulunlu Devleti’nin kurucusu Ahmed ibn Tulun (868-884) İslâm Dünyası’nın ilk kitapseverleri ve kütüphane kurucuları arasında bulunuyorlar. Yine, Horasan valisi Yezid ibn Mühelleb’e

yenik düşen ve kendisine kuşatma altında bulunduğu Cürcan'da 717'de teslim olan Türk hükümdarı Sol Tigin'in torunlarından Ebû Bekr Muhammed es-Sûlî (ölümü takriben 947) de İslâm Dünyası'nın nisbeten erken tarihlerdeki zengin kütüphanelerinden birini kurmuş ve burayı bilim adamlarının ve araştırmacıların en cömert ölçüde istifadesine açık buldurmuştur.

"Anlaşıldığına göre, Sûlî'nin kendisi de kütüphanesinde okuyuculara yardımcı olmakta ve kütüphane müdürü şeklinde faaliyet göstermekte idi. Bu kütüphane hakkında yazılmış ve zamanımıza kadar intikal etmiş olan küçük bir manzumede şöyle deniyor:

"Sûlî gerçekten seçkin ve saygıdeğer bir kişidir.

Kendisi insanların en bilgilisidir ve bir ayaklı kütüphaneye benzer.

"Herhangi bir konuyu sarahate kavuşturması için Kendisinden bilgi istediğimizde,

"O, yardımcılara dönerek, 'falanca konuya ilişkin Eserler paketini getirin' diyerek konuyu ele alır.

"Bu sözler asrımızın ilk yarısı içinde Sûlî'den hemen hemen bir yıl sonra, uzun süre, Beyazıt Umumî Kütüphanesi'nin müdürlüğünü yapmış olan büyük âlim ve kitapsever İsmail Saip Sencer'i akla getiriyor. O da uzun yıllar boyunca kendisine sorulan şeylerin me hazlarını da göstermek suretiyle cevaplandırmış, yönettiği zengin kütüphanede okuyuculara bıkıp usanmadan yardımcı olmuştur. Kendisinden uzunca bir süre yararlanmış olanlardan bir tanesi de ünlü orientalist O. Rescher'dir.

"Ortaçağ İslâm Dünyası'nda kütüphaneler, vakıfla desteklendiklerinden ötürü, sayılarının çokluğu ve içlerindeki kitapların muhafazası bakımından, çok önemli bilgilenme merkezleri olarak uzun ömürlü bir şekilde çok değişik kuşaklardan okuyuculara hizmet vermiştir. İşte bu geleneğin modern şartlarla olanaklara da ayak uydurarak dünya çapında belirginleşmiş örneği bizim Süleymaniye Kütüphanemizdir.

"Süleymaniye Kütüphanesi dünya tarihine Muhteşem Süleyman olarak adını yazdırmış olan Kanunî Sultan Süleyman'ın, İstanbul'un en görkemli anıt manzumelerinden birini oluşturan Süleymaniye Camii ve Külliyesi'nin, bunların seçkin mimarı Koca Sinan'ın, ve zamanın ünlü Derya Kaptanı Barbaros Hayrettin'in çağlarının çağrışımını yaptıran şanlı tarihimizin çok görkemli ve şerefli bir dönemini simgelemekte, bunların kutlu anılarını zihnimizde canlandırmaktadır.

“Süleymaniye Kütüphanesi, günümüzde dünyadaki Türkçe, Arapça ve Farsça yazma kütüphaneleri arasında en zengin ve rakipsiz denecek ölçüde değerli eserlerden oluşan, ve aynı zamanda, okuyucularına en cömert ölçülerle hizmet veren, seçkin bir araştırma kurumudur. Süleymaniye Kütüphanesi Türk kültürünün incelenip tanınmasında ve gerek yurt içinde ve gerekse yurt dışında, dolaylı ve dolaysız yollardan, tarihsel Türk kültürünün yayılmasında değerli bir pay ve işlev sahibi olan bir müessesemizdir.

“Süleymaniye Kütüphanemizin milli kültürümüze hizmet veren bir kurum olarak Kültür Merkezi’mizin sunmakta olduğu hizmet ödülüne her yönüyle lâyık olduğu kanısındayım.”

Ord. Prof. Dr. Aydın Sayılı Hizmet Ödülü’nü almak üzere Süleymaniye Kütüphanesi Müdürü Muammer Ülker’i ve ödülü vermek üzere Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Başkan Vekili ve Atatürk Araştırma Merkezi Başkanı Prof. Dr. Utkan Kocatürk’ü kürsüye davet etmiş, sayın Kocatürk başarı dilekleriyle ödülü ve plaketi Muammer Ülker’e vermiştir.

Araştırma Dalında Bilim Tarihi’nden bir esere verilmesi gereken ödül, bu ödüle lâyık eser bulunamadığından verilememiştir.

Araştırma Dalındaki Sosyoloji alanında Bağlı Kuruluş Ödülü’nü kazanan “Türkiye’de Suçluların Sosyal, Kültürel ve Ekonomik Özellikleri” adlı eseri ve yazarı Hacettepe Üniversitesi Öğretim Üyelerinden Doç. Dr. Tülin İçli’yi tanıtop değerlendirmek üzere kürsüye gelen Prof. Dr. Nihat Nirun aşağıdaki konuşmayı yapmıştır:

“Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Kültür Merkezi’nin sosyoloji alanında düzenlediği Bağlı Kuruluş Ödülü’ne ‘Türkiye’de Suçlular’ adlı eser lâyık görülmüştür. Eser övgüye değer niteliktedir. Türkiye’de bütün cezaevlerinde bulunan hükümlülerden yüzde onunun oluşturduğu 4000 kişi sistematik yolla, örnekleme dahil edilmiştir. Sosyolojik ve kavramsal model gerçeğine uygun düzenlenmiştir. Teorik ve uygulamalı olmak üzere iki aşamada oluşturulan bu eser, Türkiye’de suç işleme nedenlerinin sosyal, kültürel, pedagojik ve ekonomik değişkenleri üzerine kurulmuştur. Çalışmalarında Doç. Dr. Tülin İçli çağdaş sosyoloji teorilerinden yararlanmıştır. Araştırma tekniklerini ve istatistik bilgilerini çok doğru değerlendirmiştir.

“Hızlı endüstrileşme sürecine girmiş olan memleketimizde, suç olaylarının arttığı şu günlerde suçluluk alanına ışık tutan bu eser uygulamada çok yararlı olacaktır.

“Sosyoloji alanında bu değerli eseri hazırlayan Doç. Dr. Tülin İçli, Hacettepe Üniversitesi Sosyoloji Bölümü’nde lisans öğrenimini tamamladıktan sonra, Amerika’da Kentucky’de Louisville Üniversitesi’nde master derecesini almış ve tekrar Hacettepe Üniversitesi’nde suç sosyolojisi konusunda doktora yapmıştır. Halen aynı Üniversite’nin Sosyoloji Bölümü’nde öğretim üyesi olan Doç. Dr. Tülin İçli’nin şu günlerde profesörlük derecesini de alacağı inancındayım.

“Doç. Dr. Tülin İçli aynı zamanda iyi bir anne, iyi bir eş ve iyi bir ilim elemanımızdır. Kendisini bu meziyetlerinden dolayı yürekten kutluyorum.

“Bağlı Kuruluş Ödülü’nü sosyoloji alanında kazanmış olmanın bir başka özelliği de Türkiye’de bu alanda ilmî ve resmî nitelikteki Atatürk Kültür Merkezi gibi önemli bir kurum tarafından verilen ilk sosyoloji ödülü olmasıdır. Bu bakımdan bu ödül çok değerlidir.

“Kanaatim odur ki ödüle hak kazanan bu eser, yarışmaya daha başka eserler de katılmış olsaydı veya bu eser bir başka jüri tarafından değerlendirilseydi, yine birincilik kazanırdı.

“Tekrar Doç. Dr. Tülin İçli’yi içtenlikle kutlarken Emekli Korgeneral ve eski Başkanımız sayın Suat İlhan Beyendi’yi ödülü vermek üzere davet eder, saygılarımı arz ederim.”

Sayın Suat İlhan, Doç. Dr. Tülin İçli’yi başarılı çalışmasından dolayı kutlayarak ödülü ve plaketi vermiştir.

Sanat Dalında Bağlı Kuruluş Roman Ödülü “Oğuz Dede” adlı eseriyle İLESAM Genel Başkanı Yahya Akengin’e Roman Jürisinin oy birliğiyle verilmiştir.

Yahya Akengin’i ve Oğuz Dede’yi tanıtip değerlendirmek üzere Roman Jürisi üyelerinden Dr. Müjgân Cunbur kürsüye gelerek şu konuşmayı yapmıştır:

“Edebiyat dünyamızda adını önceleri şiirle duyuran Yahya Akengin, Bayburt’ta doğmuştur. Yavuz Selim Öğretmen Okulu’ndan mezun olduktan sonra, Erzurum Kâzım Karabekir Eğitim Enstitüsü Edebiyat

Bölümü'nü bitirdi. Bir süre öğretmenlik yapmış, sonra sırasıyla Kültür Bakanlığı'nda, T.R.T. Ankara Radyosu'nda görev almıştır. Halen İLE-SAM Genel Başkanıdır. Duygusal şiirlerinde daha çok tabiat ve insan üzerinde durmuştur. Şiir ve düz yazılarını *Hisar* dergisinde yayımlamıştır. İlk şiir kitabı *İstesem* 1969'da, ikincisi *Akşamla Gelen* 1973'te basılmıştır. Diğerleri *Çağ Sürgünü* 1977, *Saatler Çevreler* 1982, *Ötelerden* 1986'da yayımlanmıştır.

“Bunlardan ‘Çağ Sürgünü’yle Türkiye Millî Kültür Vakfı Edebiyat Jüri Özel Ödülü’nü almış, ‘Hicret Duyguları’ adlı şiiriyle adı geçen vakfın şiir yarışmasını, ‘Asır Yirmi’ adlı şiiriyle de Tercüman Gazetesi Şiir Yarışmasını kazanmıştır. Adı geçen gazetenin 100. Yıl Büyük Yazı Yarışmasına ‘Dil Deyince’ başlıklı yazıyla katılıp dereceye girmiştir.

“Onun roman türünde ilk eseri *Özlem Yokuşları* 1981’de, ikinci romanı *Dönüş Açıkları* 1983’de çıkmıştır. *Enver Paşa ve Büyük Ümitler* adlı 1985’te basılan bir de tiyatro eseri vardır.

“Akengin’in üçüncü romanı *Oğuz Dede*, jürimiz üyelerinin oy birliğiyle sanat dalında Bağlı Kuruluş Roman Ödülü’nü kazanmıştır.

“*Oğuz Dede*, bir gençlik romanıdır. Eserin açık, temiz ve akıcı bir üslubu vardır. Yer yer ufak kişi ve tabiat tasvirleri bu tatlı üslubu renklendirir. Romanın adını aldığı kişisi Oğuz Dede, eski Türk hakimlerini andıran bir bilge kişidir. Çevresindekiler üzerinde etkili ve eğitici, problemleri çözücü, çok güvenilir bir şahsiyettir. Romanda bu bilge kişiyle, okul ve ailenin el birliği yapmasıyla gençlerin nasıl iyi ve doğruya yöneldikleri anlatılmaktadır. Romanda yer alan ve İstiklâl Savaşı’nda Doğu Anadolu’daki bir iç göçü anlatan bölümü özellikle dikkat çekicidir. Zevkle okunan bir eserdir. Bu güzel eserinden ve başarısından dolayı sayın Yahya Akengin’i kutlar, bu değerli yazarımıza ödülünü vermek üzere aziz hocam, Türk Dil Kurumu Başkanı Prof. Dr. sayın Hasan Eren’i davet eder, saygılarımı sunarım.”

Prof. Dr. Hasan Eren, Yahya Akengin’in başarısını kutlayarak plaket ve ödülü vermiştir.

Öğrenci Dalında Hikâye Yarışmasına katılanlardan birinciliği D. Utku Ünüvar, ikinciliği Aykan Yücel, üçüncülüğü Hüseyin Özcan kazanmışlardır. Öğrencilerin hikâyelerini değerlendirmek üzere kürsüye gelen Jüri Başkanı Prof. Dr. Sadık Tural, aşağıdaki konuşmayı yapmıştır:

“Aziz Dinleyenler,

“Atatürk Kültür Merkezi olarak, Türk dilinin edebî örneklerine yansımasını sağlamak üzere düzenlenen yarışmanın bir kısmı da ‘kısa hikâye’ türüne ayrılmıştır.

“Kısa hikâye, merhum Kaplan Hoca’nın ifadesiyle ‘dar bir hacma dünya sıkıştırmak,’ bizim görüşümüzce dilin şiire uzanan iç kalelerinden birini fethetmek şeklinde tanımlanabilir. Edebiyatın tahkiyeli tarzına ait olan bu tür, gerek vak’asının kuruluşu, gerek şiir gibi atılan kelimelerle yazılışı, gerekse çok özel bir dil kullanma mecburiyeti dolayısıyla, romandan da, tiyatro metinlerinden de daha zordur.

“Böyle zor olan bir işin başarılmasını meşhur ve maruf yazarlarımıza değil, Atatürk’ü, Atatürk’ün mânevî başkanı olduğu bu kuruluşları ve Türk dilini seven gençlere bıraktık. Gençler hem kısa hikâyenin güçlüklerini, dilin yeniden fethedilmesi gerektiğini, hem de Kültür Merkezi’mizin kendilerine olan güvenini ve umudunu görsünler istedik.

“Gençler bu yarışmaya ilgi gösterdiler. Gelenlerin bir kısmı vak’a tertibi, bir kısmı vak’a tanzimi, bir kısmı da dil bakımından böyle bir yarışmaya katılamayacak türdendi.

“Diğer bir kısmı ise, duygu, düşünce ve hayalleri içinden seçme ve ayıklamalar yapmak gibi bir özel gayret gerektiğini öğrenmemişlerdi. Türkçeyi liselerde yeterince öğretmediğimizi de bu vesileyle bir kere daha gördük.

“İnsan sevgisi, tabiata karşı özel ilgi ve yakınlık, yaşama sevinci de, benlik ve kimliğini bütünleşme yönünde kullanmak da Jürimizin kriterlerindendi.

“Uyguladığımız edebiyat eleştirisi ölçütleri sonunda aşağıda isimlerini okuyacağım gençler dereceye girdiler.

“Birinci D. Utku Ünüvar, ‘Koca Çınar’ adlı hikâyesiyle,

“İkinci Aykan Yücel ‘Bir Beyaz Güvercin’ adlı hikâyesiyle,

“Üçüncü Hüseyin Özcan ‘Hayat Yaşamaktır’ adlı hikâyesiyle.

“Ödüllerini vermek üzere ihtiyar zannedilen bir delikanlı hocamızı, Neşet Çağatay’ı davet ediyor, saygılarımı sunuyorum.”

Sanat dalında hikâye ödülünde dereceye girenler, Türk Tarih Kurumu Başkan Vekili Prof. Dr. sayın Neşet Çağatay’dan ödülleri aldılar.

Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ve Bağlı Kuruluşların başkan ve üyelerinin, seçkin bir davetli grubunun, ödül kazananların katıldığı tören sonunda konuklara çay ikram edilmiş, zevkli sohbetlerin yapıldığı toplantı güzel bir hava içinde dağılmıştır.

DR. MÜJGÂN CUNBUR